

Protokół Nr 2/15
z posiedzenia Komisji Zdrowia i Spraw Społecznych
w dniu 4 lutego 2015 r.

Lista obecności stanowi załącznik nr 1 do protokołu.

Porządek obrad:

1. Otwarcie posiedzenia.
2. Przyjęcie porządku obrad.
3. Wybór Wiceprzewodniczącego Komisji.
4. Działalność powiatowych jednostek organizacyjnych:
 - Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Mińsku Mazowieckim,
 - Powiatowego Środowiskowego Domu Samopomocy w Mińsku Mazowieckim.
5. Sprawy różne.
6. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia.
7. Zamknięcie posiedzenia.

Ad. 1

Posiedzenie otworzył Przewodniczący Komisji, pan **Adam Laskowski**. Powitał zaproszonych gości oraz radnych. Stwierdził obecność 5 członków Komisji, co stanowi wymagane quorum.

Ad. 2

Komisja Oświaty, Kultury i Sportu jednogłośnie przyjęła zaproponowany przez Przewodniczącą porządek obrad.

Ad. 3

Radny **Piotr Wieczorek** zgłosił kandydaturę pana Wojciecha Karasia na Wiceprzewodniczącego Komisji.

Radny **Wojciech Karaś** wyraził zgodę na kandydowanie.

Komisja w obecności 5 radnych wybrała Pana Wojciecha Karasia na Wiceprzewodniczącego Komisji liczbą 4 głosów, przy braku głosów przeciwnych i 1 głosie wstrzymującym się.

Ad. 4

Pan **Janusz Zdzieborski** dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Mińsku Mazowieckim powiedział, że zadania powiatu w zakresie pomocy społecznej są realizowane przez kilka jednostek i są to 3 domy pomocy społecznej, 2 domy dziecka, 2 środowiskowe domy samopomocy, 2 warsztaty terapii zajęciowej, ośrodek interwencji kryzysowej, ośrodek mediacji, powiatowy zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie bezpośrednio nadzoruje działanie wymienionych jednostek. PCPR zajmuje się ponadto kierowaniem osób do domów pomocy społecznej, współpracuje z sądami w zakresie umieszczania dzieci w placówkach opiekuńczo-wychowawczych, prowadzi specjalistyczną poradnię rodzinną oraz punkt informacyjno-konsultacyjny. Oprócz tego Centrum zajmuje się realizacją programów i projektów przy zewnętrznym wsparciu finansowym oraz gospodarowaniem środkami Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. PCPR pełni funkcję organizatora pieczy zastępczej rodzinnej i instytucjonalnej. Piecza zastępcza obejmuje rodziny zastępcze spokrewnione niezawodowe i zawodowe, zawodowe specjalistyczne, zawodowe o charakterze pogotowia rodzinnego, rodzinne domy dziecka.

Pani **Justyna Juszcak** dyrektor Powiatowego Środowiskowego Domu Samopomocy w Mińsku Mazowieckim omówiła działalność placówki, która jest dziennym ośrodkiem wsparcia dla dorosłych osób z niepełnosprawnością intelektualną i sprzężonymi niepełnosprawnościami. Obecnie w Domu przebywa 36 uczestników, a na przyjęcie oczekuje kolejnych 5 osób. Głównym zadaniem jest przygotowanie tych osób do samodzielnego, niezależnego życia. Przygotowanie do takiego życia polega na tzw. treningach funkcjonowania w życiu codziennym (treningi umiejętności: budżetowych, dydaktycznych, higienicznych, poznawczych, społecznych, treningi ruchowe i interpersonalne, relaksacyjne). Uczestnicy są podzieleni na grupy w zależności od poziomu funkcjonowania i ich możliwości. Kolejnym aspektem jest rozwijanie umiejętności artystycznych jako dodatkowe działanie Domu, ponieważ te zajęcia wyzwala i stymuluje uczestników, uczą odwagi, niezależności i podwyższają ich samoocenę. Wśród tych zajęć jest: teatr, muzyka, drama, zajęcia plastyczne, rękodzieło artystyczne, warsztaty multimedialne. Dom realizuje również wsparcie dla rodzin uczestników, jak również spotkania, imprezy i wyjazdy integracyjne. W ramach aktywnej integracji środowiska lokalnego realizowane są projekty o charakterze edukacyjno-społecznym. Pani dyrektor powiedziała, że pewną trudnością w dostosowywaniu różnych zajęć jest różnorodność niepełnosprawności uczestników. Na 35 osób, tylko 5 uczestników ma niepełnosprawność w stopniu lekkim, pozostali w stopniu znacznym i współistniejącymi innymi zaburzeniami np. porażenie dziecięco-mózgowe, autyzm, wadogłowie, schizofrenia, zaburzenia zachowania. W związku z tym ogromną potrzebą jest, aby w Domu pracował lekarz psychiatra. Pomocne byłoby posiadanie przez Powiat mieszkania treningowego na potrzeby uczestników domu.

Przewodniczący przedstawił pismo, które wpłynęło do Komisji od rodziców dorosłych osób autystycznych z powiatu mińskiego (załącznik nr 2 do protokołu) i poprosił o odniesienie się do jego treści.

Pani **dyrektor** stwierdziła, że zatrudniony zespół terapeutyczny w placówce ma koncepcję pedagogiczną, zgodną z najnowszymi paradygmatami pedagogiki specjalnej, według których osoby niepełnosprawne intelektualnie powinny zmierzać ku dorosłości. W społeczeństwie funkcjonuje stereotyp myślenia o tym, że osoby te są „wiecznymi dziećmi”, przez co są powtórnie ubezwłasnowolniane. Na miarę indywidualnych możliwości psychofizycznych osób niepełnosprawnych należy wydobywać z nich potencjały, które mogą spowodować, że te osoby dorastają. W odniesieniu do osób autystycznych pani dyrektor powiedziała, że obecnie jest 4 uczestników, w tym 2 autystów niepełnosprawnych w stopniu lekkim, 1 w stopniu znacznym i 1 z zespołem Aspergera z nieharmonijnym rozwojem osobowym. Stwierdziła, że każdy z tych uczestników jest różny, ale wszystkich uczestników Domu, nie tylko tych z autyzmem, stara się traktować równo i sprawiedliwie, a jeśli wszyscy ponoszą konsekwencje, to ponoszą je tak samo, na swoje możliwości. Nie może być sytuacji, że osoba chora psychicznie innych terroryzuje, obraża i przeklina – te osoby również muszą otrzymać społeczny komunikat, że takie zachowanie jest negatywne, nieodpowiednie. Takie działania sprawdzają się w placówce, a opierają się na 3-stopniowych konsekwencjach: rozmowa bezpośrednia z uczestnikiem, rozmowa z rodzicami, a następnie zawieszenie na jakichś czas w przychodzeniu na zajęcia. Jest to czas na przemyślenie i refleksje, ale placówka jest cały czas w kontakcie z rodziną. Konsekwencje te są rzadkie i stosowane w wyjątkowo trudnych sytuacjach. Odnosząc się do osób autystycznych, pani dyrektor powiedziała, że Dom współpracuje z Fundacją Synapsis, w ramach której pracownicy uczestniczą w licznych szkoleniach specjalistycznych i konferencjach. Fundacja uczy podejścia do problematyki osób z autyzmem, jako jedyna prowadzi zakład aktywizacji zawodowej dla dorosłych autystów. W Domu prowadzone są dodatkowe zajęcia tylko dla osób z autyzmem tzw. treningi umiejętności społecznej według koncepcji behawioralno-poznawczej. Prowadzone są również indywidualne treningi specjalistyczne. PŚDS opracowuje roczny plan, który jest zgodny

z indywidualnymi planami postępowania wspierająco-aktywizującego. W planie tym znajduje się tygodniowy rozkład zajęć terapeutycznych, w którym każdy uczestnik przypisany jest do poszczególnych zajęć. Uczestnik ma prawo wglądu do planu zajęć, a ramowy plan zajęć jest zawieszony na tablicy ogłoszeń. O sytuacjach nieoczekiwanych związanych z funkcjonowaniem Domu, np. wyjścia do muzeum, na spacer, do kawiarni, uczestnicy oraz ich opiekunowie są powiadamiani telefonicznie lub pisemnie. Mogą się zdarzać sytuacje, których nie można przewidzieć, np. choroba terapeuty, które wpływają na modyfikację planu, a uczestnicy informowani są o tym na bieżąco. W odniesieniu do powszechnej opinii, że osoby z autyzmem to „wieczne dzieci”, pani dyrektor powiedziała, że głównym celem placówki jest dążenie do przygotowań uczestników do niezależnego i aktywnego codziennego życia na miarę ich możliwości psychofizycznych, w tym uwzględniona jest Karta Praw Osób z Autyzmem przyjęta uchwałą Sejmu RP w 2013 r. Zaznaczyła, że widzi potrzebę, aby powstała placówka tylko dla dorosłych osób z autyzmem, ale jest to trudne, ponieważ koszt 1 uczestnika wynosi ponad 5 tys. zł. Dla porównania powiedziała, że PŚDS obecnie otrzymuje dotację Wojewody na poziomie 1140 zł., ale dokłada wszelkich starań w celu pozyskiwania dodatkowych środków. Po rozliczeniu środków zewnętrznych na 1 mieszkańca przypadło 12 tys. zł. rocznie. Dzięki temu udało się zakupić dodatkowy sprzęt i przeprowadzić wiele dodatkowych zajęć dla wszystkich uczestników.

Pan **Janusz Zdzieborski** poinformował, że występował do Wojewody o utworzenie trzeciego domu samopomocy w powiecie. Odpowiedź wskazywała na to, że inne powiaty nie mają jeszcze takich placówek. Zwrócił uwagę na często występujący problem w rodzinach osób niepełnosprawnych, gdzie nie ma pomocy w przygotowaniu tych osób do samodzielnego życia w lokalnej społeczności. Osoby niepełnosprawne nadal w swoich rodzinach traktowane są jak dzieci, które są we wszystkim wyręczane, zamiast wspierane w samodzielnym rozwiązywaniu swoich spraw i wykonywaniu różnych codziennych czynności. Dyrektor zwrócił uwagę na potrzebę utworzenia przez rodziny organizacji pozarządowej, poprzez którą będą mieli większe możliwości w uzyskiwaniu zarówno od powiatu, jak i innych podmiotów, wsparcia finansowego i specjalistycznego. Powiedział, że w ostatnich latach wiele takich organizacji na terenie powiatu już powstało. Najkorzystniejsza sytuacja to taka, gdy edukacja dotyczy zarówno osoby niepełnosprawnej, jak i całej rodziny.

Przewodniczący stwierdził, że rozumie ograniczone możliwości finansowe, ale osób z autyzmem będzie coraz więcej i problem w społeczeństwie będzie narastał. Powiedział, że oczekuje wypracowania i przedstawienia analizy potrzeb w tym zakresie.

Ad. 5

Spraw różnych nie było.

Ad. 6

Komisja, w obecności 5 radnych, przyjęła protokół z poprzedniego posiedzenia liczbą 3 głosów, przy braku głosów przeciwnych i wstrzymujących się. 2 osoby nie wzięły udziału w głosowaniu.

Ad. 7

W związku z wyczerpaniem porządku obrad, Przewodniczący zamknął posiedzenie.

Protokołowała:

Agata Karubko